

Linum

Hösten 2009

Information från
SKÅNELIN.

VÄLKOMMEN TILL ÖPPET HUS

3 oktober kl. 11.00–14.00

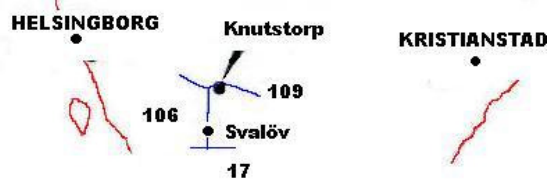
PLATS: Vår Brydestua på Knutstorp.

FÖR VEM? Medlemmar som vill ha sitt lin bråkat och skäktat.

MEDTAG: Ditt rötade lin och fika!

Väg 106 från
Svalöv, Tag höger
in på väg 109
Kör ej in via
Borggården.

Linums redaktion:

Redaktör: Kristina Schlyter e - post:
K.schlyter@bredband.net
krs@utb.simrishamn.se

Ansvarig utgivare: Karin Persson.

För de som inte har möjlighet att skicka manuskripten via e - post kan skicka
dessa till

Karin Persson, Strövågen 195, 291 95 Färlöv

Rapport från årsmötet 2009

Tiden går så fort och nu är det dags igen, att redogöra för vad som hände på årsmötet, för de som inte var där och kanske en liten påminnelse för de som var närvarande.

Vi hade förlagt årsmötet till Kågeröds församlingshem, en trevlig lokal och lagom stor.

Undertecknad valdes att leda årsmötesförhandlingarna med IngBritt Truedsson som sekreterare.

Jan-Gregor Persson föreslog att vi skulle slopa plusgirokontot och endast ha bankgirot, allt för att spara pengar, vilket bifölls. Så räkna med det i fortsättningen.

Jag omvaldes till ordförande för det kommande verksamhetsåret.

Till ordinarie ledamöter på två år omvaldes Helen Christensson, V. Torup och IngBritt Truedsson, Bjuv, kvarstår gör Jan Lindberg, Billinge och Kristina Schlyter, Borrbj.

Ersättare på två år är Elsa Persson, Kvistalånga, men med knappt en veckas varsel avsåg sig Maria Herneke Valter, Genarp sitt uppdrag och styrelsen fick i uppgift att få tag på en ersättare, men har ännu inte lyckats.

Till revisorer omvaldes Jan-Gregor Persson, Kävlinge och Sven-Erik Olsson, Sjöbo på ett år och som ersättare omvaldes Inga-Britt Persson, Sjöbo I valberedningen ingår Ruth Olsson, Sjöbo som sammankallande, samt Ulla Jönsson, Trelleborg och Betsy Persson, Staffanstorp.

Årsmötet ajournerades och de närvarande medlemmarna gavs tillfälle under kaffepausen att läsa igenom förslaget på ändring och förnyelse av stadgarna där Jan Lindberg sedan var föredragande. På nästa årsmöte kommer stadgarna att konfirmeras.

Vinnie Larsen från Danmark hade frågat efter om det fanns något linspinneri som kunde ta på sig att spinna en hel del färdighäcklat lin. Upplysningsvis finns det inget i Sverige, jag har hört mig med Växbo lin, men spinner de så gäller det tusentals kilon.

Vi vill också framföra ett tack till Birgit Engvall för hjälpen vi fick med kaffekokningen och förplägnaden.

Efter årsmötet begav sig mötesdeltagarna till Knutstorp för att se på Brydestuan där vi på plats kunde visa vad som gjorts samt informera om vad som skall och behöver göras.

Karin Persson

VÄLKOMSTTALET

Kära linvänner i Skånelin. Jag hälsar alla medlemmar välkomna till årsmötet 2009.

Jag vill också hälsa er välkomna från de olika hembygdsföreningarna som är verksamma i Svalövs kommun,

Föreningen Olivedal år 1880, Onsjö härads hembygdsförening – Rönneberga hembygdsförening och Stenestadsortens hembygdsförening. Jag ringde till er för ett tag sedan.

När man är styrelseledamot i en förening som Skånelin så funderar man på olika saker. Hur når jag ut? Hur får man kontakter och hur går man tillväga för att kunna etablera samarbete och vilket kontaktnät behöver man för att få ekonomiska medel, för att som nu i vårt specifika fall kunna ta till vara och förvalta det forskningsmaterial som vi fått av Svalöv Weibull.

Vi har gjort 2 ansökningar till Färs & Frosta Sparbank och nu hösten 2008 fick vi 45 tusen kronor, som har gått åt till att installera maskinerna och rusta upp lokalen med belysning

Vi har sökt från Crafoordska stiftelsen, men fick inget. Det är många, många timmar som man suttit vid datorn, skrivit, formulerat, skrivit om, har varit i kontakt med kulturförvaltningen på riksnivå, letat på nätet, ja listan kan göras hur lång som helst.

Regionmuseet i Kristianstad, som ger service åt alla museer i Skåne är ett ställe man kan vända sig till. Går det inte med den ena går det kanske med den andra. Det har kommit dit en mycket duktig person från

Gotland, som kan det mesta om kyrkliga inventarier och har inventerat samtliga de gotländska kyrkornas inventarier. I onsdags fick jag svar på den information jag skickade till honom om föreningen och forskningsmaterialet. Han har lite kontakter med forskare i ett par svenska universitet och tänker höra om de skulle vara intresserade av att gå igenom och analysera vårt material. Går man den vägen och det visar sig ha kulturhistoriskt intresse, är det mycket lättare att få medel att bekosta förvaring och förvaltning. Som amatör och "icke sakkunnig" kan man stänga sin panna blodig utan att få något gehör om vårt behov av ekonomiska medel.

Vi är i inledningsstadiet när det gäller Leader, som ni kunde läsa om i Linum hösten 2008.

Vi vill också nå ut till den yngre generationen. För något år sedan kontaktade vi skolorna i Svalövs kommun, för att demonstrera linberedning - vi fick inte ens något svar.

I och med pengarna från Färs och Frosta förband vi oss att erbjuda/ inbjuda skolbarnen i klass 5 i Svalövs kommun till lindedemonstration på Knutstorp hösten 2009. Jag skickade ett brev till Barn och kulturförvaltningen och har redan fått ett positivt svar. Hoppas det kommer fler.

Det är här som ni som representanter från de olika hembygdsföreningarna kommer in i sammanhanget. Vad kan vi erbjuda er och vad kan ni erbjuda oss i form av samarbete, vidga vars och ens kontaktnät? Kan vi samarbeta, Vad kan ni som inte vi kan och vad kan vi som inte ni kan? Hur når vi den yngre generationen? Tar vi barnbarnen med oss när vi har våra träffar? Det finns mycket att diskutera och fundera över om kontaktnät och samarbete.

Därmed förklarar jag årsmötet med föreningen Skånelin år 2009 öppnat

Karin Persson ordförande

Från våra Lindedemonstrationer 2009

Demonstration av linberedning för besökare från Öland

En tid innan vi skulle åka till Näsums hembygds och fornminnesförenings hantverksdag ringde Karl-Evert Björn, Runstens hembygdsförening från Öland och undrade hur vi beredde lin, därför de hade en linbasta, som de visade turister, där de även demonstrerade linberedning. De hade tagit reda på att vi skulle demonstrera lin i Näsrum, och med hjälp av ordförande Torkils Svensson i Näsrum hade de ordnat en heldagsutflykt men buss bl. a. till hantverksdagen i Näsrum.

När Eva Olsson och jag såg Kalmarbussen visste vi att nu blir det ett utbyte av erfarenheter om linberedning och olika tillvägagångssätt hur man gör.

Det första de förundrade sig över var det långa linet som vi hade.

Det kommer många turister till Öland. Vad jag förundrades över var att de inte tog någon avgift.

- Oh, spinner ni var kommentaren -
- Var gör ni av allt lin ni bereder undrade vi.

- Det tar turisterna. Så det blir inget kvar av det vi berett - fick vi till svar. Senare har jag fått reda på hur de får inkomster på annat sätt.

Linbasta i Runsten tillhör numera Runstens hembygdsförening och uppfördes i mitten på 1700 - talet och var i bruk till 1922.

Det är Ölands enda linbasta.

Linbasta ligger på östra Öland i Runsten strax intill Lerkaka väderkvarnar. Ett tips om någon av Skånelins medlemmar skulle komma vägarna förbi.

För övrigt hade vi tur med vädret den här junidagen när vi var i Näsrum.

Karin Persson

Möllegården Åkarp

Så har vi fått ännu ett nytt ställe Møllegården i Åkarp där Skånelin kan visa upp vad vi gör för något. Denna plats har tidigare tillhört Charlotte Weibull men ägs numera av Burlövs kommun. Husen har genomgått en totalrenovering och har nu bl.a. en underbar utställningshall i glas. När vi var där den 28 juni så visades en vandringsutställning med Tutanchamons kläder. Mycket intressant eftersom kläderna var gjorda av fint, fint linnetyg. Det var ett passande tillfälle att visa hur linet ser ut och de olika momenten som görs från strå till tråd. Tyvärr så var det inte så många som kom och tittade på för det var nog en av de varmaste dagarna som sommaren bjöd på. Men vi 5 "lintanter" hade ändå en mycket trevlig och givande dag där vi stod under träden och arbetade med vårt lin.

Kronetorps mölla

Regntunga moln över det Skånska landskapet och en varm vind som smekte huden var det som denna dag bjöd på. Som vanligt när det är visning på Möllornas dag här på Kronetorp var det full fart på utställare och underhållning. Många frågor om lin och linberedning är fortfarande aktuellt. Yngre personer har svårt att förstå att linstråt kan bli en tråd och sedan göras till så mycket annat. De äldre har fortfarande en bild kvar inombords där en förälder eller annan anhängig sysslade med linet. Redskapen har man också funderingar kring, oftast finns något redskap kvar och här kan man få en förklaring vad de användes till.

Vid pennan *Birgit*

Lindemonstration i Bessinge.

En strålande vacker sommarsöndag körde jag till Bessinge brydestuga för att visa linberedning. Bessinge tillhör Frosta bygdens hembygdsförening. Brydestugan ligger på en allmänning, den underhålls och sköts av Bessinge byalag. Den är mycket fint i ordning, en verklig kulturskatt för bygden.

Bråkor, skäkteträd och häcklor fanns på platsen. Jag hade med mig spinnrock, lin, färdigspunnet lingarn och några vävda alster i lin.

Med mig hade jag också Skånelins utställningsmaterial och några linböcker. Det var nästan som en hemvändardag, mycket folk, många intresserade som ville veta om linhantering och gamla traditioner.

Jag fick också ett flertal förfrågningar om vår förening och dess verksamhet. Då fick jag tillfälle att hälsa dem välkomna som medlemmar och till aktiviteter inom föreningen.

Efter en varm och positiv söndag med intresserad och trevlig publik var jag på kvällen åter hemma med nya intryck och idéer.

Elsa Persson

Linberedning i L Tockarp

V Torups Hembygdsförenings hembygdsdag 9 augusti 2009

Liksom förra året fick jag ett eget rum att disponera, i ett av uthusen dukade jag upp mitt bord med material som visade linets gång från strå till tråd.

Det kom mycket folk och jag fick knappt tid att dricka mitt kaffe. Nya som gamla ansikten dök upp och ville bli serverade lite kunskap om linberedning.

Det är roligt och höra de äldres berättelser om hur de och deras föräldrar hade odlat och berett sitt lin och lika roligt är det att visa barn och ungdomar hur man en gång gjorde. Speciellt när jag berättar om olika seder och bruk vid de olika momenten och ofta föll det sig naturligt

att man kom in på hur man klädde sig förr.

Trelleborgen 14 och 15 augusti 2009

Nordiska vikingar och medeltida människor samlades runt de forntida byggnaderna på Trelleborgen.

Vi serverades tidsenlig mat, musik och gudasagor, det enda som skilde sig från hur det en gång kunde "te" sig, var besökarnas nutida kläder och persedlar.

Smedens hammarslag och säckpipans underbara klagan vibrerade i luften och i takt med dem spann jag på min spinnkrok och slända. Och kan ni tänka er när jag skulle på min skoltyska berätta linberedning, men med handviftningar, nickningar och rynkade pannor så gick det ändå rätt så bra. Hur kan man ha sådan otur att det samma dag var Malmöfestivalen och Anderslövs marknad, tänk så mycket de missade - de som inte kom.

Det var sommaren det hände

Jag har haft en underbar sommar på en underbar plats - Wendels stuga på Broslätt, Hovdala. Jag har visat och guidat en stuga från 1700-talet, som var bebodd ända fram till 1954, i en hantverksby som var knuten till Hovdala slott. Där har jag visat gammalt hantverk bl.a. linberedning - både unga och gamla har fått prova på att bråka och häckla, t.o.m. spinna fast spinnrocken inte var den bästa. Jag har sått en liten areal med spånadslinet Natasja, så besökarna har fått se linet växa på min "linlycka". Jag har alldeles nyligen ryckt det, men till våren ska jag både land- och vattenröta linet och då har besökarna chans att följa arbetets gång.

Intresset har varit stort fast marknadsföringen inte var den bästa, men både Kristianstadsbladet och Norra Skåne har varit på besök och skrivit reportage. Det bästa av allt - jag har varit med i Radio Kristianstad och då berättade jag både om Wendels stuga och om Skånelin.

Nu är säsongen slut men mina besök är ändå dagliga för jag måste utfodra mina bin ett tag till.

Om allt går som det ska kommer jag att ha julstuga med lite julstök på gammalt vis en bit in i december.

Helén Christensson

Lin-demonstrationer 2009

19 och 20 sept. Tid: 10.00-17.00 ca
Plats: Gudahagen, Näsrum
Vikingamarknad
Arrangör: **Fornföreningen Gudahagen**

28 - 29 november Tid: 11.00 - 16.00
Plats. Solvalla
Julmässa
Arrangör: **Södra Färs bygdegårdsförening**

Besöket på Tagel i Mistelås socken Kronobergs län.

Vi var fyra "tjejer" som satte oss i bilen och for till Småland för att besöka herrgården Tagel, på inbjudan av Dädesjö lin.

Det var i den spirande vårgrönskan i maj månad, och på slingrande vägar kom vi så fram till en glänta i skogen och där låg den magnifika gulmålade huvudbyggnaden uppe på moränbacken med brutet tak och vid var sida om låg de likaledes gulmålade flygelbyggnaderna och intill ligger så sjön Rymmen, och som för övrigt omgavs alla byggnaderna av tillhörande marker bestående av jord och skog.

Vi fick inte fotografera så därför kan jag inte visa några bilder.

Visning av huvudbyggnaden måste bokas, för där inne var det vi skulle titta. Jag kan inte hur gärna jag än skulle vilja återge den kärlekssaga och historia

om varför Tagel blev Rappe- von Schmiterlöwska Stiftelsen. Den måste höras och upplevas av den mycket kunniga guide, som lotsade oss runt bland textilier, rum och antikviteter.

Någon gång under medeltiden utvecklades Tagel till en bondby, och så småningom tillskiftades gården Växjö domkyrka, och efter reformationen blir det statlig egendom. På 1780-talet övergick egendomen till släkten Rappe. Wilhelm Rappe (1797-1883) övertog Tagel 1826 och med sin maka Mathilda utvecklades gården med mejeri, bränneri, sågverk och kvarn. År 1883 övergår Tagel till dotterdottern Adelheid von Schmiterlöv, "Fröken på Tagel", och hon hade egendomen till sin död 1959.

Det är Adelheid som har satt sin prägel på herrgårdens inre. Hon hade god smak och var utbildad konstnär. Hon hade gott om pengar och hon reste runt i Europa och inhandlade bl.a. textilier och möbler. Dessutom fanns det en mycket skicklig gårdsnickare som tillverkade möbler efter hennes ritningar.

När man kommit in från entrén, möts man av ett stort porträtt av Karl XII till vänster, och den första textilen man kommer i kontakt med är gångmattan på golvet, som är vävd med lindbast i inslaget mot mörk varp, och som vindlar sig uppför trappan.

På borden ligger broderade och vävda dukar, specialtillverkade för borden de ligger på.

Gardiner och tapeter var specialkomponerade, så de skulle gå ihop färg och mönstermässigt.

Det var många textilier som hade inköpts utanför Sveriges gränser, men naturligtvis även svensk textil. I matsalen ligger en stor matta signerad Märta Måås Fjetterström

Konst på väggarna av kända konstnärer kan man studera, likaså ett omfattande bibliotek.

Som sig bör på en stor herrgård måste man ha ett stort linneförråd till alla tillställningar.

Dokumentationen och katalogiseringen av allt linnat var mycket väl genom-

tänkt. I en pärm var mönstret på varje duk avritad, vilken vävteknik som används, årtal, längd och bredd och ett nummer. När man sedan skulle ha en duk titade man i pärmen och plockade fram den duk och de servetter, som hade samma nummer och då visste man att duken passade till det specifika bordet, som man tänkt skulle användas.

Adelheid von Schmiterlöv gifte sig aldrig, men hon hade noga tänkt igenom hur egendomen skulle förvaltas efter hennes död, och hon hade också noga bestämt vilka som skulle ingå i stiftelsens styrelse, och den leds av landshövdingen i Kronobergs län, Övriga representanter som ingår är en från kungl. Skogs- och lantbruksakademien, Sveriges lantbruksuniversitet, skogsvårdsstyrelsen Jönköping – Växjö, Växjö universitet samt tingsrätten i Växjö.

Uppå andra våningen i huvudbyggnaden finns gästrum för forskare, för stiftelsens ändamål är att främja forskningen inom skogs och jordbruk, givetvis med inriktningen att bevara och i vissa fall förbättra kulturmiljön kring gården. Kulturarvet i form av inventarier, böcker handlingar vårdas enligt särskild plan

En släkting till familjen som vi nog känner till är bl. a. Max von Sydow

Efter promenad i den ljuvliga parken åkte vi till kyrkogården, såg Mistelås kyrka och besökte släkten Rappes och Schmiterlöwska familjegraven

Dagen avslutades med lunch på Hjortsbergagården

Karin Persson

SPINNEGILLEN under 2009.

Under tiden sedan förra numret av Linum har föreningen Skånelin eller dess medlemmar arrangerat och deltagit i olika spinnegillen. Här kommer bilder och berättelser

Först ut var Spinnegillet på Knutstorp vid och i Skånelins brydestua.

Spinnerskor från lingänget i Bosarp, spann utanför Skånelins brydestua.

Betsy Persson spann inne på Knutstorps Gård.
Skånelins styrelse var aktiva båda dagarna som det var Vår och Hantverksmässa på Knutstorp.
Vi lyckades få några nya medlemmar och en förtjänst på 1 880 kronor.

Kristina S

Spinnegille på Hallsbergs gård och hembygdsmuseum 16 maj 2009

Vår träff på Hallsbergs gård som ligger utanför Lövestad inleddes i inte alltför fint väder. Gråmulet och snålblåst men det inverkade inte på de entusiaster som kom till träffen. Alla var på gott humör och såg verkligen fram emot träffen.

Vi började med fika och därefter tog Stig-Allan Damm vid och berättade historien om gården och Nils Nilsson. Därefter gick vi på rundvandring ner till huset och trädgården där Nils hade bott och arbetat med det stora jobbet att knacka ut bibliska historier på stora stenar. Vilket enormt arbete som han hade lagt ner och det fina är att man ännu i dag tydligt kan se och läsa all inskrift. Vår rundvandring fortsatte upp till boningshuset på gården där vår träff genomfördes. Här visar föreningen precis hur allt såg ut när huset var bebott. Där pågick också en utställning som visade hur man smyckade huset när någon hade dött. Ute i ladan fanns olika arbetsredskap och maskiner som man använde till jordbruket. Det fanns olika vagnar som man spände på framför hästen. Mycket, mycket mer finns att beskåda på denna fina hembygdsgård och museum. Väl värt ett besök om man har vägarna förbi.

Ja detta tog lite tid så medan vissa tog tag med att ställa fram maten så började de andra att plocka fram sina spinnrockar och arbeten som man ville visa. Här var det ingen hejd på vilka idéer man har på hur man kan använ-

da sitt lin. Det var tips på allt från avfallet till den spunna tråden. Det var ett glatt gäng som tackade för en trevlig och givande dag på en mycket speciell plats i vårt vackra Skåne.

Vid pennan Birgit

Spinnegille hos Dädesjö-Lin.

I slutet av juni 2009 fick jag en inbjudan från Dädesjö – Lin till deras Spinnegille den 5 september 2009.

Efter en tidig start och lång körning satt välkomstkaffet m fralla bra.

Det blev dags att sätta igång den medhavda spinnrocken. Vi var ca 25 personer som kommit med sina "rockar" i bagaget. Det blev mycket surrande från både spinnandet och spinnerskor. Det var gott om hjälpsamma händer när någon behövde hjälp med förklaring och visning på olika vis att sätta upp på linhuvudet, endera om det var på en rund hållare eller en platt hållare med kam där linet hängdes fast. Eller som min, en grenklyka av rön från egna trädgården! Den väckte visst uppseende.

Eller kanske du behövde häckla linet lite mer! Eller bråka och skäkta? Maskinerna användes inte denna dag för att inte damma ner och föra väsen för oss som spann.

Det var väldigt roligt att få sitta i ett gäng och spinna, efter ett tag verkade det som vi alla hade kommit ikapp med varandra, så samstämt lät "rockarna" och trampningen. Det blev ett härligt ljud omkring oss i Hantverkshuset Sländan där Dädesjö – Lin är inhysta.

Efter en välagad och god Lunch fick vi höra lite om Blekinge Hemslojds Konsu-

lent Lena Yalinkilic's, kärlek till och för linet, hennes väg från att ha varit småstadslärare till att bli Konsulent i Blekinge; Vägen var lång och gick från "Gammelvala" i Värmland till Halmens Hus i Dalsland, Skaraborgs Hemslöjd, Nääs, Malmö Läns Hemslöjdsbutik i Landskrona, Yngsjö för att sedan hamna i Blekinge efter att också gått Konsulentutbildningen i Stockholm.

Lena visade en del linnehanddukar av varierande ålder med olika broderade monogram, liksom linnedukar, både handvävda och från det berömda Linneväveriet i Klässbol i Värmland.

Birgitta Jakobsson, Braås visade och demonstrerade på sin första Stickmaskin som hon köpt tillsammans med sin mamma. Det var en enklare typ, men vartefter Birgitta avancerade i kunskap och teknik, blev det också fler avancerade maskiner i hemmet! (Den senaste maskinen, nr 5 är datoriserad).

Hon visade en "Dansekjol" som hade 6 m. vidd i kjolen, den var härlig att dansa i, men det gick inte så bra att "Bugga" i den, vidden hann inte med i alla svängarna! Birgitta använde sig av alla slags garner med mer eller mindre framgång.

Hon åkte på kurs till Scotland och blev ännu mer kunnig och teknisk. Nu kan hon t.o.m. göra smycken av metalltråd på sina maskiner! Vi fick se olika stickprover och ovanliga smycken ur hennes tillverkning.

Det fanns tid för lite mera spinning för de som ville, innan det var dags för avslutningskaffe, tack för en givande dag med trevligt sällskap, avsked och hemfärd!

Ewa som var med.

Skånelin hade ett eget arrangemang den 5 september ett tiotal väventusiaster på besök hos Elsa Persson.

Besöket startade med en hemlagad, jättegod lunch. Med mätta magar var det dags att gå runt och beundra allt det vackra som Elsa vävt genom åren. Vi bad henne att skriva ner lite om sig själv och hur allt startade, och det har hon gjort. Tack Elsa!

Minnen och tankar kring min linodling och damastvävning.

Min första kontakt med en vävstol var när jag som barn kröp under mors väv. När jag sedan som ung började intressera mig för slöjd och textil kom jag med i JUF*. Då började vi med linodling hemma på gården, där såddes och skördades, varefter linet skickades till Svälöv för beredning och vi fick hem färdigt garn.

Min första vävkurs blev i bygdegården. Ni vet en lokal med högt i tak och med en järnkamin i ett hörn, som skulle eldas i. Kursen pågick i sex veckor, januari och februari, den kallaste årstiden. Det var endast en ny vävstol, andra plockades fram ur förråd. Ett flertal av vävstolarna var inte kompletta, så en bysnickare fick anlitas, stackars ledare.

Så gick det några år med elevplats och hushållsskola med textilinriktning. Då jag en dag fick se en långväv (som vi i dag kallar damastväv). Tänk, om jag kunde lära mig den vävningen var min första tanke.

Men med arbete, familj med småbarn blev det sporadiskt med vävningen. En dag kom jag in på hemslöjden och där låg boken, "Damast av Gertrud Ingers och Johan Becker". Jag skall be att få köpa den boken, expediten tittar förvånad och säger, kan du väva damast, nej, men man kanske kan lära sig, svarar jag. Kommentaren blev, jaha!

I slutet på 1970 och början på 1980-talet började vävstolsfabriken i Glimåkra och Hemslöjden i Kristianstad ordna damastvävkurser. Jag hade förmånen att komma med på första kursen i Glimåkra och sedan på Hemslöjdens kurs. Med otroligt duktiga ledare, kom man snabbt in i hur systemet fungerade.

Så har jag utvecklat min damastvävning från en blygsam början till mera avancerat. Det ena ger det andra. Nu har jag tre damastvävstolar, två nya vävar med olika uppsättningar, varav en är kombinerad drag och harnesk, vilket gör att man inte är begränsad utan kan

mönstra fritt, samt en gammal härlig väv från 1800-talet. Nya vävstolar är lätta att sätta ihop, då det finns beskrivning. Med en gammal vävstol, är det spännande hela tiden under uppsättningen, om det skall fungera eller inte. Min gamla vävstol är med på en videofilm, som vävstolsfabriken gjorde om gamla och nya vävstolar, för en del år sedan.

Att så och skörda sitt lin, spinna garn och slutligen slå in det i väven är helt underbart. Väva, är ett sätt att ha roligt, det är mitt motto! Under åren har det blivit dukar, möbeltyger i olika storlekar och mönster. En del egenkomponerade och andra från vävböcker. Olika material har använts, mest är det lin. Tips till Dig som skall börja väva damast Du måste ha intresse, tålmod och vara noggrann!

Nu önskar jag alla mina lin- och vävvänner lycka till inom det textila området.

Elsa Persson
Kvistalånga, Hässleholm

*JUF är en partipolitisk och religiöst obunden förening som aktiverar ungdom kring jordbruk, natur och miljö.

Lite av varje.....

Förutom det du nu har läst om här i höstens nummer av Linum så har Skånelin och deras medlemmar varit aktiva vid ytterligare tillfällen

Lions familjedag 26 april där deltog Sjöbogänget! Det var Ruth, Inga-Britt, Birgit, Kristina, Cajsas och Birgit B. Så det var ett glatt gäng som höll igång.

Då **Rönneberga härads Hembygdsförening** anordnade Skördegille var Karin P och IngBritt där. Du kan läsa vad som stod i tidningen på vår hemsida.

På hemsidan finns också en länk till **Skördefesten på Tiansgården** "Föreningen Skånelin var på plats från Sjöbo och Veberöd och visade linets väg från strå till tråd." (klippt ur artikeln)

Skånelins ordförande Karin Persson inbjöd till Linryckning på vår hemsida.

Linet var ovanligt långt i år!

Som avslutning några bilder från Kvistalånga besöket!

STORT TACK till alla våra medlemmar som bidrar med demonstrationer, berättelser och foto

Kristina S

UTHYRNING

Vill Ni hyra Brydestuan, skäktstol, linbråka, frörepa, häcklor eller rötningsbassäng?

Tag kontakt med

SKÅNELIN

LÄS MER PÅ

www.skanelin.se

Här finns aktuell information och bilder från våra aktiviteter-

Vill du skicka e-post till någon i styrelsen ?

Skriv till:
info@skanelin.se